Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 21ης Σεπτεμβρίου 2017*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BASIC – Προγενέστερες εθνικές εμπορικές επωνυμίες basic και basic AG – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Χρήση, στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών, ενός σημείου το οποίο δεν έχει μόνον τοπική ισχύ – Άρθρο 8, παράγραφος 4, και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Στην υπόθεση T-609/15,

Repsol YPF, SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη, αρχικώς, από τους J.-B. Devaureix και L. Montoya Terán, στη συνέχεια, από τον J. Erdozain López, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον D. Hanf,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Basic AG Lebensmittelhandel, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τις D. Altenburg και H. Bickel, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Αυγούστου 2015 (υπόθεση R 2384/2013-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας σήματος μεταξύ της Basic Lebensmittelhandel και της Repsol, SA,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. M. Collins (εισηγητή), πρόεδρο, R. Barents και J. Passer, δικαστές,

γραμματέας: X. Lopez Bancalari, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Οκτωβρίου 2015,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Ιανουαρίου 2016,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Φεβρουαρίου 2016,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 18ης Μαΐου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 29 Ιανουαρίου 2007 η προσφεύγουσα, Repsol YPF, SA, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενώπιον του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση συνίσταται στο ακόλουθο εικονιστικό σημείο, επί του οποίου εμφαίνονται το μπλε, το κόκκινο, το πορτοκαλί και το λευκό χρώμα:

3 Οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν, μεταξύ άλλων, στις κλάσεις 35 και 39 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, μεταξύ άλλων, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

– κλάση 35: «Λιανική πώληση καπνού, Τύπου, μπαταριών, αθυρμάτων»·

– κλάση 39: «Υπηρεσίες διανομής, οι οποίες αφορούν βασικά είδη διατροφής, γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής, παγωτά, έτοιμα γεύματα, προϊόντα καπνού, εφημερίδες και περιοδικά, μπαταρίες, παιχνίδια».

4 Η αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 34/2007, της 16ης Ιουλίου 2007.

5 Το εν λόγω σήμα καταχωρίστηκε στις 4 Μαΐου 2009 με τον αριθμό 5648159.

6 Στις 26 Σεπτεμβρίου 2011, η παρεμβαίνουσα, Basic AG Lebensmittelhandel, υπέβαλε αίτηση κηρύξεως μερικής ακυρότητας του επίδικου σήματος για τις υπηρεσίες περί των οποίων έγινε λόγος στη σκέψη 3 ανωτέρω (στο εξής: επίμαχες υπηρεσίες), βάσει, μεταξύ άλλων, του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009. Προς στήριξη της αιτήσεώς της, στο μέτρο που η αίτηση αυτή στηριζόταν επί των ως άνω διατάξεων, η παρεμβαίνουσα επικαλέστηκε τους «διακριτικούς τίτλους», κατά την έννοια του άρθρου 5 του Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (Markengesetz) (νόμου περί προστασίας των σημάτων και άλλων διακριτικών σημείων), της 25ης Οκτωβρίου 1994 (*BGBl.* 1994 I, σ. 3082, και *BGBl.* 1995 I, σ. 156), basic και basic AG, τους οποίους αυτή χρησιμοποιεί, όπως υποστηρίζει, στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών στη Γερμανία και στην Αυστρία για την παροχή υπηρεσιών

«λιανικής πώλησης ειδών διατροφής, ειδών καταστήματος καλλυντικών και φαρμάκων, βιολογικών προϊόντων και άλλων προϊόντων γενικής κατανάλωσης, [καθώς και για την παροχή υπηρεσιών] παράθεσης γευμάτων (τροφοδοσίας)».

7 Η παρεμβαίνουσα επισύναψε τα ακόλουθα αποδεικτικά στοιχεία ως παράρτημα στην από 26 Σεπτεμβρίου 2011 αίτησή της περί κηρύξεως ακυρότητας του σήματος:

– τρεις εκτυπώσεις στιγμιότυπου οθόνης που πραγματοποιήθηκαν στις 25 Ιουλίου 2011 από την ιστοσελίδα της στο Διαδίκτυο, εκ των οποίων η πρώτη περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με την εταιρία που έχουν ως χρονολογία την 1η Ιουλίου 2011 και οι δύο άλλες περιλαμβάνουν χάρτες από το 2010 που παραθέτουν την ακριβή τοποθεσία των σουπερμάρκετ που κατέχει η παρεμβαίνουσα στη Γερμανία και στην Αυστρία·

– μια εκτύπωση στιγμιότυπου οθόνης που πραγματοποιήθηκε στις 25 Ιουλίου 2011 από την ιστοσελίδα της στο Διαδίκτυο και που περιλαμβάνει πληροφορίες οι οποίες καταγράφηκαν κατά το έτος 2010 σχετικά με ορισμένα προϊόντα «basic»·

– την ετήσια έκθεση πεπραγμένων της για το έτος 2006·

– την ετήσια έκθεση πεπραγμένων της για το έτος 2004·

– την ετήσια έκθεση πεπραγμένων της για το έτος 2005·

– μια επιστολή της Biogarten Handels GmbH προς την «basic AG», η οποία έχει ως ημερομηνία την 21η Απριλίου 2006 και στην οποία παρατίθενται λεπτομερώς τα πριμ που χορηγήθηκαν από την πρώτη στη δεύτερη για την επίτευξη του κύκλου εργασιών που πραγματοποίησε η δεύτερη κατά τη διάρκεια του πρώτου τριμήνου του έτους 2006 χάρη στην πώληση προϊόντων Biogarten·

– μια επιστολή της Biogarten προς την «basic AG», η οποία έχει ως ημερομηνία τη 13η Δεκεμβρίου 2005 και στην οποία παρατίθενται λεπτομερώς τα πριμ που χορηγήθηκαν από την πρώτη στη δεύτερη για την επίτευξη του κύκλου εργασιών που πραγματοποίησε η δεύτερη κατά τους μήνες Απρίλιο μέχρι Σεπτέμβριο 2005 χάρη στην πώληση προϊόντων Biogarten·

– ένα δελτίο παράδοσης το οποίο έχει ως ημερομηνία τη 15η Απριλίου 1999 και το οποίο εκδόθηκε από την εταιρία Nordlicht Naturkost Handels GmbH και απευθυνόταν στην «basic AG» «Bio-Supermarkt»·

– ένα τιμολόγιο το οποίο έχει ως ημερομηνία τη 13η Νοεμβρίου 2001 και το οποίο εκδόθηκε από την Nordlicht Naturkost και απευθυνόταν στην «basic AG» «Bio-Supermarkt»·

– στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις πωλήσεις τα οποία έχουν ως χρονολογία την 1η Δεκεμβρίου 2006 και δημοσιεύθηκαν από τη Herrmannsdorfer Landwerkstätten Glonn GmbH & Co. KG, προμηθεύτρια βιολογικών ειδών διατροφής, και τα οποία αφορούν, μεταξύ άλλων, την «basic»·

– μια ένορκη βεβαίωση, η οποία έχει ως ημερομηνία τη 19η Σεπτεμβρίου 2011 και την οποία συνέταξε ένα μέλος του τμήματος μάρκετινγκ της παρεμβαίνουσας·

– πίνακες στους οποίους εκτίθενται λεπτομερώς οι κύκλοι εργασιών που πραγματοποιήθηκαν, όπως υποστηρίζεται, από την «basic» μέχρι τον Ιούλιο του 2009, μέχρι τον Δεκέμβριο του 2010 και μέχρι τον Ιούνιο του 2011·

– φυλλάδια εμπορικού περιεχομένου, που έχουν ως χρονολογία δημοσιεύσεως τον Ιούνιο, τον Ιούλιο και τον Δεκέμβριο 2003, τον Ιανουάριο, τον Φεβρουάριο, τον Μάρτιο, τον Απρίλιο, τον Σεπτέμβριο και τον Νοέμβριο του 2004, τον Ιούνιο, τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο του 2005, και τον Ιανουάριο, τον Φεβρουάριο, τον Απρίλιο, τον Μάιο και τον Δεκέμβριο του 2006, των σουπερμάρκετ «basic»·

– υλικό για την προώθηση πωλήσεων και διαφημιστικό υλικό άνευ χρονολογίας·

– ένα δίπλωμα του «Επιχειρηματία της χρονιάς 2006», το οποίο έχει ως ημερομηνία την 21η Σεπτεμβρίου 2006 και το οποίο απονεμήθηκε σε δύο διευθυντικά στελέχη της «basic AG»·

– αποκόμματα εφημερίδων και περιοδικών από το 2003 έως το 2006·

– μια απόφαση του Landgericht München I (πρωτοδικείου Μονάχου Ι, Γερμανία) της 9ης Σεπτεμβρίου 2006.

8 Με την αίτησή της περί κηρύξεως ακυρότητας του σήματος, η παρεμβαίνουσα παρέθεσε επίσης τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 5 και 15 του Markengesetz καθώς και ορισμένες αποφάσεις των γερμανικών δικαστηρίων με τις οποίες έγινε ερμηνεία των διατάξεων αυτών.

9 Με απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 2013, το τμήμα ακυρώσεων έκανε δεκτή την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του σήματος βάσει του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού, και κήρυξε εν μέρει άκυρο το επίδικο σήμα, δηλαδή κατά το μέτρο που το εν λόγω σήμα είχε καταχωρισθεί για τις επίμαχες υπηρεσίες.

10 Στις 2 Δεκεμβρίου 2013, η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του EUIPO προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009. Στις 7 Φεβρουαρίου 2014, κατέθεσε υπόμνημα με το οποίο εξέθετε τους λόγους της προσφυγής.

11 Με απόφαση της 11ης Αυγούστου 2015 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO επικύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων και απέρριψε την προσφυγή.

12 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών εξέτασε τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 προκειμένου ένα μη καταχωρισμένο σήμα ή άλλο χρησιμοποιούμενο στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών σημείο να παρέχει τη δυνατότητα στον δικαιούχο του να επιτύχει την κήρυξη ακυρότητας ενός σήματος το οποίο καταχωρίσθηκε μεταγενεστέρως.

13 Συναφώς, κατά πρώτον, το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε τη διαπίστωση του τμήματος ακυρώσεων ότι τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν από την παρεμβαίνουσα και τα οποία περιγράφηκαν στη σκέψη 7 ανωτέρω στοιχειοθετούσαν ότι ένα σημαντικό μέρος του οικείου γερμανικού κοινού, το οποίο αποτελούνταν τόσο από τον μέσο καταναλωτή όσο και από τους επαγγελματίες του τομέα της λιανικής πώλησης ειδών διατροφής, αντιλαμβανόταν το «basic» ως «προσδιορισμό μιας εμπορικής ονομασίας» (σημείο 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

14 Συγκεκριμένα, πρώτον, όσον αφορά τη γεωγραφική διάσταση του περιεχομένου του σημείου, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι η παρεμβαίνουσα είχε αποδείξει ότι υπήρχε ευρεία χρήση του διακριτικού τίτλου (ή εταιρικής επωνυμίας) basic στη Γερμανία (σημεία 27 και 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

15 Δεύτερον, όσον αφορά την οικονομική διάσταση του περιεχομένου του σημείου, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία στοιχειοθετούσαν ότι η εταιρική επωνυμία basic είχε αποτελέσει το αντικείμενο «αδιάλειπτης χρήσης» μεταξύ του 1999 και του 2011 και, συνεπώς, κατά τις κρίσιμες εν προκειμένω ημερομηνίες, ήτοι στις 29 Ιανουαρίου 2007 και στις 26 Σεπτεμβρίου 2011 (σημεία 24 και 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το εν λόγω τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι οι ασκηθείσες από την παρεμβαίνουσα υπό την επωνυμία αυτή δραστηριότητες είχαν οικονομικό αντίκτυπο τόσο από την άποψη του τελικού καταναλωτή όσο και από την άποψη των επαγγελματιών του τομέα της λιανικής πώλησης (σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το εν λόγω τμήμα προσφυγών επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι η παρεμβαίνουσα είχε προσκομίσει απόδειξη περί του ότι όχι μόνον υπήρξε χρήση της εικονιστικής εκδοχής του όρου «basic», ή του όρου αυτού σε συσχέτιση με τον όρο «aktiengesellschaft» ή με το διαφημιστικό σλόγκαν «Bio für alle», αλλά και περί του ότι υπήρξε συχνή χρήση του όρου «basic» κατά αυτοτελή τρόπο. Το εν λόγω τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι είχε αποδειχθεί ότι η παρεμβαίνουσα είχε χρησιμοποιήσει τον όρο «basic», καθ' εαυτόν, ως «εμπορική προσωνυμία» και ότι ο όρος αυτός γινόταν αντιληπτός κατά τον τρόπο αυτόν από το οικείο κοινό. Κατά το εν λόγω τμήμα προσφυγών, το τελευταίο αυτό κοινό «επίσης [αντιλαμβανόταν] το σημείο [basic] υπό την εικονιστική εκδοχή του ή/και υπό την εκδοχή του που συμπεριλαμβάνει τον περιγραφικό όρο "aktiengesellschaft" (που δηλώνει τη νομική μορφή της εταιρίας) ή το διαφημιστικό σλόγκαν "Bio für alle" (Βιολογικά προϊόντα για όλους) ως τον προσδιορισμό της συγκεκριμένης εταιρίας οσάκις το σημείο αυτό εχρησιμοποιείτο, παραδείγματος χάρη, στο εξώφυλλο φυλλαδίων που αποσκοπούσαν στην προώθηση πωλήσεων» (σημείο 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

16 Κατά δεύτερον, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι το σημείο basic, το οποίο αποτελούσε διακριτικό τίτλο κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, του Markengesetz, παρείχε στην παρεμβαίνουσα, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφοι 1 και 2, του Markengesetz, αποκλειστικό δικαίωμα που της έδινε τη δυνατότητα να ζητήσει την απαγόρευση της χρήσεως ενός μεταγενέστερου σημείου σε περίπτωση που υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντίστοιχων σημείων (σημείο 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το εν λόγω τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρχε τέτοιος κίνδυνος εν προκειμένω εξ επόψεως του τρόπου κατά τον οποίο το οικείο κοινό στη Γερμανία επρόκειτο να αντιληφθεί τα αντίστοιχα σημεία, τούτο δε ακόμη και αν, όπερ δεν ισχύει κατά την άποψη του εν λόγω τμήματος προσφυγών, ο ως άνω διακριτικός τίτλος εθεωρείτο ότι ήταν χαμηλής εμβέλειας (σημείο 50 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

17 Προκειμένου να καταλήξει στο ως άνω συμπέρασμα, πρώτον, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι οι εμπίπτουσες στην κλάση 35 επίμαχες υπηρεσίες ήσαν ανάλογης φύσεως με τον «τομέα δραστηριότητας» της παρεμβαίνουσας. Κατά την άποψη του εν λόγω τμήματος προσφυγών, υπήρχε επίσης στενός σύνδεσμος μεταξύ των εμπιπτουσών στην κλάση 39 επίμαχων υπηρεσιών και της ασκουμένης από την παρεμβαίνουσα δραστηριότητας της λιανικής πώλησης ειδών διατροφής και ειδών καταστήματος καλλυντικών και φαρμάκων. Κατά το εν λόγω τμήμα προσφυγών, οι υπηρεσίες λιανικής πώλησης και οι υπηρεσίες διανομής ήσαν αλληλοσυμπληρούμενες (σημεία 41 έως 44 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

18 Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι υπήρχε μεγάλος βαθμός ομοιότητας μεταξύ της εταιρικής επωνυμίας basic και του επίδικου σήματος, εφόσον αμφότερα περιείχαν τον ίδιο όρο «basic». Το εν λόγω τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι η διαπίστωση αυτή δεν μπορούσε να κλονισθεί ούτε με βάση τα διακοσμητικά εικονιστικά στοιχεία του επίδικου σήματος ούτε με βάση το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο εν λόγω όρος εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα. Όσον αφορά το τελευταίο αυτό σημείο, το εν λόγω τμήμα προσφυγών επανέλαβε ότι η παρεμβαίνουσα είχε αποδείξει με σαφήνεια ότι ο διακριτικός τίτλος basic είχε χρησιμοποιηθεί προκειμένου να γίνεται ευδιάκριτη η δραστηριότητά της από το γερμανικό κοινό και ότι ο εν λόγω διακριτικός τίτλος ήταν κατάλληλος για την επιτέλεση της λειτουργίας αυτής. Το εν λόγω τμήμα προσφυγών προσέθεσε ότι ο όρος «basic» ήταν ένας αγγλικός όρος ο οποίος δεν ήταν περιγραφικός ως προς την εν λόγω δραστηριότητα για τους Γερμανούς καταναλωτές (σημεία 45 έως 48 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

19 Το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα, βάσει του συνόλου των προεκτεθέντων, ότι το τμήμα ακυρώσεων είχε ορθώς κηρύξει, βάσει του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού, ως άκυρο το επίδικο σήμα για τις επίμαχες υπηρεσίες και ότι, επομένως, δεν ήταν αναγκαίο να εξετασθούν οι λόγοι της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας του σήματος, οι οποίοι στηρίζονταν επί του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού (σημείο 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Αιτήματα των διαδίκων

20 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

21 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

22 Στο πλαίσιο ενός πρώτου μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, το οποίο ελήφθη σύμφωνα με το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας του, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε το EUIPO να απαντήσει γραπτώς σε μια ερώτηση πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Στο πλαίσιο ενός δεύτερου μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, οι διάδικοι κλήθηκαν να απαντήσουν προφορικώς σε μια άλλη ερώτηση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Τα αιτήματα αυτά ικανοποιήθηκαν.

Σκεπτικό

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

23 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών έσφαλε κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα σε σχέση με τη χρήση των σημείων basic και basic AG στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών στη Γερμανία. Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου, διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως κατ' εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφοι 1 και 2, του Markengesetz. Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου, προβάλλει παράβαση του άρθρου 36 ΣΛΕΕ.

24 Δυνάμει του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, ένα σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης κηρύσσεται άκυρο, μετά από αίτηση που υποβάλλεται στο EUIPO, όταν υφίσταται προγενέστερο δικαίωμα προβλεπόμενο στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού και πληρούνται οι προϋποθέσεις της τελευταίας αυτής παραγράφου.

25 Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, ο δικαιούχος ενός σημείου χρησιμοποιούμενου στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών, σημείου το οποίο είναι άλλο από μη καταχωρισμένο σήμα, μπορεί να ζητήσει την κήρυξη ακυρότητας ενός σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν το εν λόγω σημείο πληροί σωρευτικά τις τέσσερις ακόλουθες προϋποθέσεις: το εν λόγω σημείο πρέπει να χρησιμοποιείται στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών· πρέπει να μην έχει μόνον τοπική ισχύ· το δικαίωμα επί του εν λόγω σημείου πρέπει να έχει αποκτηθεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους όπου χρησιμοποιήθηκε το σημείο πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης· τέλος, το δικαίωμα επί του εν λόγω σημείου πρέπει να παρέχει

στον δικαιούχο του τη δυνατότητα να απαγορεύσει τη χρήση πλέον προσφάτου σήματος. Ως εκ τούτου, όταν ένα σημείο δεν πληροί μία από τις προϋποθέσεις αυτές, η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας σήματος η οποία στηρίζεται στην ύπαρξη σημείου άλλου από σήμα χρησιμοποιούμενου στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 24ης Μαρτίου 2009, Moreira da Fonseca κατά ΓΕΕΑ – General Óptica (GENERAL OPTICA), T-318/06 έως T-321/06, EU:T:2009:77, σκέψεις 32 και 47].

26 Οι δύο πρώτες προϋποθέσεις, δηλαδή οι σχετικές με τη χρήση και με την ευρύτερη, και όχι απλώς τοπική, ισχύ του σημείου του οποίου γίνεται επίκληση, απορρέουν από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 και, επομένως, πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, ο κανονισμός 207/2009 θεσπίζει ενιαίους κανόνες σχετικούς με τη χρήση των σημείων και την ισχύ τους, οι οποίοι συνάδουν προς τις αρχές που διέπουν το προβλεπόμενο από τον κανονισμό αυτό σύστημα (απόφαση της 24ης Μαρτίου 2009, GENERAL OPTICA, T-318/06 έως T-321/06, EU:T:2009:77, σκέψη 33).

27 Αντιθέτως, από τη φράση «στις περιπτώσεις και στον βαθμό που σύμφωνα με […] το δίκαιο του κράτους μέλους που διέπει το σημείο αυτό» προκύπτει ότι οι δύο άλλες προϋποθέσεις, που προβλέπει στη συνέχεια το άρθρο 8, παράγραφος 4, στοιχεία α′ και β′, του κανονισμού 207/2009, είναι προϋποθέσεις τις οποίες θέτει ο κανονισμός οι οποίες, σε αντίθεση προς τις προηγούμενες, εκτιμώνται λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που προβλέπει το δίκαιο που διέπει το σημείο του οποίου γίνεται επίκληση. Η εν λόγω παραπομπή στο δίκαιο που διέπει το σημείο του οποίου γίνεται επίκληση είναι δικαιολογημένη, δεδομένου ότι ο κανονισμός 207/2009 αναγνωρίζει τη δυνατότητα επικλήσεως σημείων μη καλυπτόμενων από το σύστημα προστασίας των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως, μόνο βάσει του δικαίου που διέπει το σημείο του οποίου γίνεται επίκληση μπορεί να διαπιστωθεί αν το σημείο αυτό είναι προγενέστερο από το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αν δικαιολογεί την απαγόρευση της χρήσεως ενός πλέον πρόσφατου σήματος (απόφαση της 24ης Μαρτίου 2009, GENERAL OPTICA, T-318/06 έως T-321/06, EU:T:2009:77, σκέψη 34). Επ' αυτής της βάσεως, ο αιτών την κήρυξη ακυρότητας πρέπει να αποδείξει ότι το επίμαχο σημείο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου του εμπλεκόμενου κράτους μέλους και ότι παρέχει τη δυνατότητα απαγορεύσεως της χρήσεως ενός πλέον πρόσφατου σήματος [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2011, Anheuser-Busch κατά Budějovický Budvar, C-96/09 P, EU:C:2011:189, σκέψη 190, και της 10ης Φεβρουαρίου 2015, Infocit κατά ΓΕΕΑ – DIN (DINKOOL), T-85/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:82, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

28 Το άρθρο 5 του Markengesetz, το οποίο επιγράφεται «Εμπορικές επωνυμίες» (geschäftliche Bezeichnungen), ορίζει τα εξής:

«1. Οι διακριτικοί τίτλοι και οι τίτλοι έργων απολαύουν προστασίας ως εμπορικές επωνυμίες.

2. Οι διακριτικοί τίτλοι είναι σημεία τα οποία χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές ως επωνυμία, εταιρική επωνυμία ή ειδική ονομασία μιας εμπορικής δραστηριότητας ή μιας επιχειρήσεως.

Λογίζονται ως ισοδύναμα προς ειδική ονομασία μιας εμπορικής δραστηριότητας εκείνα τα εμπορικά σύμβολα και άλλα σημεία τα οποία έχουν σχεδιαστεί προκειμένου να διακρίνεται μια εμπορική δραστηριότητα από άλλες εμπορικές δραστηριότητες και τα οποία εκλαμβάνονται, εκ μέρους του οικείου κοινού, ως σύμβολα της εμπορικής δραστηριότητας.»

29 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι τα προγενέστερα δικαιώματα των οποίων γίνεται επίκληση προς στήριξη της αιτήσεως κηρύξεως μερικής ακυρότητας του επίδικου σήματος, στο μέτρο που η αίτηση αυτή στηρίζεται στο άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 4, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009, είναι διακριτικοί τίτλοι (Unternehmenskennzeichen), κατά την έννοια του άρθρου 5 του Markengesetz, εν προκειμένω δε οι διακριτικοί τίτλοι basic και basic AG, τους οποίους η παρεμβαίνουσα διατείνεται ότι χρησιμοποιεί για

υπηρεσίες «λιανικής πώλησης ειδών διατροφής, ειδών καταστήματος καλλυντικών και φαρμάκων, βιολογικών προϊόντων και άλλων προϊόντων γενικής κατανάλωσης, [καθώς και για υπηρεσίες] παράθεσης γευμάτων (τροφοδοσίας)».

30 Το άρθρο 15 του Markengesetz προβλέπει τα εξής:

«1. Η κτήση προστασίας για μια εμπορική επωνυμία παρέχει στον δικαιούχο της αποκλειστικό δικαίωμα.

2. Απαγορεύεται στους τρίτους να χρησιμοποιούν άνευ αδείας, στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών, την εμπορική επωνυμία ή κάποιο παρόμοιο σημείο κατά τρόπο που να μπορεί να προκαλέσει τη δημιουργία συγχύσεως με την επωνυμία που τυγχάνει προστασίας.

[…]»

31 Ακριβώς υπό το πρίσμα των ως άνω εκτιμήσεων πρέπει να εξεταστεί η βασιμότητα της υπό κρίση προσφυγής.

Επί του πρώτου λόγου, που αντλείται από το ότι το τμήμα προσφυγών έσφαλε κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα σε σχέση με τη χρήση των σημείων basic και basic AG στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών στη Γερμανία

32 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από τα προσκομισθέντα εκ μέρους της παρεμβαίνουσας αποδεικτικά στοιχεία δεν προκύπτει επαρκώς κατά νόμον ότι τα σημεία basic και basic AG έχουν αποτελέσει το αντικείμενο, στη Γερμανία, χρήσεως στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών μη έχουσας μόνον τοπική ισχύ, τόσο από οικονομικής απόψεως όσο και από γεωγραφικής απόψεως.

33 Κατ’ αρχάς, η προσφεύγουσα, επικαλούμενη, μεταξύ άλλων, την απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2013, Dimian κατά ΓΕΕΑ – Bayer Design Fritz Bayer (Baby Bambolina) (T-581/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:553), υπογραμμίζει ότι εναπέκειτο στην παρεμβαίνουσα να αποδείξει ότι τα προγενέστερα σημεία των οποίων γίνεται επίκληση είχαν χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών «διαρκώς και αδιαλείπτως» μέχρι την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας του επίδικου σήματος, δηλαδή, εν προκειμένω, μέχρι τις 26 Σεπτεμβρίου 2011. Κατά την προσφεύγουσα, εν προκειμένω, όμως, τα αποδεικτικά στοιχεία που υπέβαλε η παρεμβαίνουσα προς απόδειξη μιας τέτοιας χρήσεως σχετίζονται, κατ’ ουσίαν, μόνον με την περίοδο 2003-2006.

34 Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία, στην πλειονότητά τους, δεν μνημονεύουν ούτε τον τόπο διαθέσεως των προϊόντων στο εμπόριο ούτε τη φύση των προϊόντων αυτών ούτε κάποια από τις απαιτούμενες λοιπές πληροφορίες σε σχέση με τη χρήση στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών. Κατά την προσφεύγουσα, τα εν λόγω στοιχεία δεν καταδεικνύουν, αυτά καθαυτά, ότι τα προγενέστερα σημεία έχουν χρησιμοποιηθεί σχετικώς με τις επίμαχες υπηρεσίες.

35 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι το τμήμα προσφυγών στηρίχθηκε κυρίως σε μια ένορκη βεβαίωση που συντάχθηκε στους κόλπους της ίδιας της παρεμβαίνουσας και η οποία, επομένως, δεν μπορεί παρά να έχει περιορισμένη μόνον σημασία.

36 Όσον αφορά τα έγγραφα που περιέχουν αναπαράσταση εικονιστικών σημάτων της παρεμβαίνουσας, τα εν λόγω έγγραφα δεν μπορούν, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, να στοιχειοθετήσουν την ύπαρξη χρήσεως των διακριτικών τίτλων basic και basic AG, καθόσον δεν κάνουν αναφορά σε αυτούς τους διακριτικούς τίτλους, αλλά σε «άλλα σήματα καλυπτόμενα από ξεχωριστές καταχωρίσεις».

37 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το γεγονός, το οποίο επισημάνθηκε στο σημείο 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι 24 σουπερμάρκετ αποτελούν αντικείμενο εκμεταλλεύσεως υπό τον διακριτικό τίτλο basic στη Γερμανία δεν υποδηλώνει μια σημαντική παρουσία στη χώρα αυτή, λαμβανομένης υπόψη της εκτάσεως της χώρας αυτής.

38 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η παρεμβαίνουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να παρέχει τη δυνατότητα να στοιχειοθετηθεί ότι τα «σήματα» basic ή basic AG είχαν αποκτήσει επαρκή αναγνώριση (Verkehrsgeltung), κατά την έννοια του Markengesetz, ώστε να γίνονται αντιληπτά από το οικείο κοινό στη Γερμανία.

39 Το EUIPO, από την πλευρά του, κατά πρώτον, υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς εκτίμησε ότι η παρεμβαίνουσα είχε αποδείξει ότι ο προγενέστερος διακριτικός τίτλος basic, ο οποίος προσδιόριζε μια εταιρία που παρείχε υπηρεσίες λιανικής πώλησης ειδών διατροφής και ειδών καταστήματος καλλυντικών και φαρμάκων καθώς και υπηρεσίες παράθεσης γευμάτων σε εστιατόρια ταχείας εστιάσεως στη Γερμανία, αποτελούσε το αντικείμενο χρήσεως στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών μη έχουσας μόνον τοπική ισχύ, τόσο από γεωγραφικής απόψεως όσο και από οικονομικής απόψεως.

40 Συναφώς, το EUIPO αποκρούει το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η εκμετάλλευση 24 σουπερμάρκετ δεν μπορεί, λαμβανομένης υπόψη της εκτάσεως της συγκεκριμένης χώρας, να θεωρηθεί ως σημαντική παρουσία στη Γερμανία.

41 Επιπλέον, το EUIPO προβάλλει ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η παρεμβαίνουσα είχε προσκομίσει αποδείξεις περί της αδιάλειπτης χρήσεως, από το 1999 έως το 2011, και περί της σημαντικής εμπορικής παρουσίας στη Γερμανία του προγενέστερου διακριτικού τίτλου basic για τον προσδιορισμό των σουπερμάρκετ που παρέχουν υπηρεσίες λιανικής πώλησης ειδών διατροφής και ειδών καταστήματος καλλυντικών και φαρμάκων καθώς και υπηρεσίες παράθεσης γευμάτων σε εστιατόρια ταχείας εστιάσεως.

42 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προς απάντηση σε μια γραπτή ερώτηση που είχε θέσει το Γενικό Δικαστήριο στους διαδίκους στο πλαίσιο του δεύτερου μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, το EUIPO υποστήριξε ότι, από νομικής απόψεως, δεν ήταν αναγκαίο να αποδειχθεί η ύπαρξη διαρκούς χρήσεως του προγενέστερου σημείου μεταξύ των δύο κρίσιμων ημερομηνιών, δηλαδή μεταξύ εκείνης της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εκείνης της καταθέσεως της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας του σήματος. Το EUIPO επισήμανε ότι, οσάκις η ύπαρξη του προγενέστερου δικαιώματος έχει αποδειχθεί κατά την πρώτη ημερομηνία καθώς και κατά τη δεύτερη ημερομηνία, υπάρχει ένα «είδος τεκμηρίου», το οποίο είναι μαχητό και σύμφωνα με το οποίο το δικαίωμα αυτό εξακολούθησε να υφίσταται μεταξύ των δύο αυτών ημερομηνιών.

43 Το EUIPO αποκρούει τα προβληθέντα από την προσφεύγουσα επιχειρήματα. Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, επισημαίνει ότι το τμήμα προσφυγών δεν θεμελίωσε τις διαπιστώσεις του κυρίως επί της ένορκης βεβαιώσεως που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα. Το EUIPO διευκρινίζει ότι το τμήμα προσφυγών μερίμνησε, ιδίως, ώστε να εξακριβωθεί ότι οι περιλαμβανόμενες στην εν λόγω βεβαίωση πληροφορίες επιβεβαιώνονταν από πρόσθετα αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία. Εν συνεχεία, το EUIPO υποστηρίζει ότι τα έγγραφα που ελήφθησαν υπόψη προς αξιολόγηση της χρήσεως του προγενέστερου διακριτικού τίτλου basic καταδεικνύουν, στο σύνολό τους, την ύπαρξη χρήσεως του σημείου basic ως εμπορικής επωνυμίας. Τέλος το EUIPO διατείνεται ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία δεν μνημονεύουν ούτε τον τόπο διαθέσεως των προϊόντων στο εμπόριο ούτε τη φύση των προϊόντων αυτών ούτε κάποια από τις απαιτούμενες λοιπές πληροφορίες σε σχέση με τη χρήση στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών ουδόλως στηρίζεται σε κάποιο πραγματικό έρεισμα και είναι υπερβολικά γενικό και αόριστο.

44 Κατά δεύτερον, το EUIPO επισημαίνει ότι το προγενέστερο δικαίωμα του οποίου γίνεται επίκληση εν προκειμένω δεν συνίσταται σε μη καταχωρισμένο σήμα κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του Markengesetz, αλλά σε διακριτικό τίτλο κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, του νόμου αυτού.

45 Η παρεμβαίνουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τα ίδια επιχειρήματα με το EUIPO. Ωστόσο, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αντιθέτως προς τη θέση που διατύπωσε το EUIPO, η παρεμβαίνουσα υποστήριξε ότι δεν ήταν αναγκαίο, εν προκειμένω, να αποδειχθεί ότι οι διακριτικοί τίτλοι των οποίων γίνεται επίκληση εξακολουθούσαν να χρησιμοποιούνται κατά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας του σήματος. Συγκεκριμένα, κατά την άποψη της παρεμβαίνουσας, δυνάμει του εφαρμοστέου γερμανικού δικαίου, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι τεκμαίρεται ότι τα εν λόγω προγενέστερα δικαιώματα εξακολουθούσαν να υφίστανται κατά την ημερομηνία αυτή.

46 Με τον πρώτο λόγο που προέβαλε, η προσφεύγουσα αποσκοπεί στο να αμφισβητήσει την εκ μέρους του τμήματος προσφυγών εκτίμηση σχετικά με τις δύο πρώτες προϋποθέσεις που εκτέθηκαν στη σκέψη 25 ανωτέρω και οι οποίες, όπως κατά τα λοιπά γίνεται δεκτό από τους κύριους διαδίκους, πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης. Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί εκ προοιμίου ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστήριξε η παρεμβαίνουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, από το κείμενο του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού, προκύπτει σαφώς ότι, για να είναι δυνατόν να γίνει βασίμως επίκληση της πρώτης από τις διατάξεις αυτές στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας δυνάμει της δεύτερης από τις διατάξεις αυτές, πρέπει να αποδειχθεί ότι το μη καταχωρισμένο προγενέστερο σημείο αποτελούσε το αντικείμενο χρήσεως.

47 Ως προς την πρώτη προϋπόθεση εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, ένα σημείο χρησιμοποιείται στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών όταν η χρήση του εντάσσεται στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας αποσκοπούσας στον προσπορισμό οικονομικού οφέλους και όχι όταν η χρήση του εντάσσεται στην ιδιωτική σφαίρα δραστηριοτήτων [βλ. απόφαση της 3ης Μαρτίου 2016, Ugly κατά ΓΕΕΑ – Group Lottuss (COYOTE UGLY), T-778/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:122, σκέψη 28 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

48 Όσον αφορά την περίοδο που είναι κρίσιμη για τους σκοπούς της εκτιμήσεως της προϋποθέσεως αυτής, από τη νομολογία προκύπτει ότι ο αιτών την κήρυξη ακυρότητας οφείλει να αποδείξει ότι η χρήση του σημείου του οποίου γίνεται επίκληση στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών έλαβε χώρα πριν από την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως του περί ου πρόκειται σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 29ης Μαρτίου 2011, Anheuser-Busch κατά Budějovický Budvar, C-96/09 P, EU:C:2011:189, σκέψεις 164 έως 168). Επιπλέον, κατά τη νομολογία, το σημείο αυτό πρέπει να εξακολουθεί να χρησιμοποιείται κατά το χρονικό σημείο της υποβολής της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας (απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2013, Baby Bambolina, T-581/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:553, σκέψη 27). Με άλλα λόγια, πρέπει να αποδεικνύεται ότι το σημείο του οποίου γίνεται επίκληση είχε χρησιμοποιηθεί όχι μόνον κατά την ημερομηνία της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και κατά την ημερομηνία της καταθέσεως της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας, εξυπακουομένου ότι, όταν έχει προσκομισθεί απόδειξη περί αυτού, μπορεί θεμιτώς να θεωρηθεί ότι το εν λόγω σημείο «εξακολουθ[ούσε] να χρησιμοποιείται» κατά την τελευταία αυτή ημερομηνία υπό την έννοια της προαναφερθείσας νομολογίας.

49 Επομένως, εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. σημείο 24 σε συνδυασμό με το σημείο 32), εναπέκειτο στην παρεμβαίνουσα να αποδείξει ότι τα προγενέστερα σημεία basic και basic AG είχαν χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών στις 29 Ιανουαρίου 2007, ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίδικου σήματος, καθώς και στις 26 Σεπτεμβρίου 2011, ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας του σήματος αυτού.

50 Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση (βλ., ιδίως, σημείο 26, που παραπέμπει στο σημείο 5) και όπως επιβεβαίωσε ρητώς το EUIPO τόσο με τη γραπτή απάντησή του στην ερώτηση που του είχε θέσει το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο του πρώτου μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το τμήμα προσφυγών στήριξε την εκ μέρους του εκτίμηση, ιδίως, όσον αφορά τις εκτεθείσες ανωτέρω στη σκέψη 25 δύο πρώτες προϋποθέσεις αποκλειστικώς επί των αποδεικτικών στοιχείων που η παρεμβαίνουσα επισύναψε ως παράρτημα στην από 26 Σεπτεμβρίου 2011 αίτησή της περί κηρύξεως ακυρότητας του σήματος, όπως αυτά εκτέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 7.

51 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αρκετά από τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία καταδεικνύουν επαρκώς κατά νόμον την ύπαρξη χρήσεως, εκ μέρους της παρεμβαίνουσας, των σημείων basic και basic AG στη Γερμανία πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίδικου σήματος, τα δε σημεία αυτά προσδιόριζαν την παρεμβαίνουσα ως επιχείρηση που παρέχει υπηρεσίες λιανικής πώλησης ειδών διατροφής, ειδών καταστήματος καλλυντικών και φαρμάκων και άλλων προϊόντων γενικής κατανάλωσης καθώς και υπηρεσίες παράθεσης γευμάτων, και, επομένως, ως επιχείρηση που λειτουργεί στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας αποσκοπούσας στον προσπορισμό οικονομικού οφέλους.

52 Ναι μεν η εταιρική επωνυμία της παρεμβαίνουσας είναι basic AG Lebensmittelhandel, πλην όμως, από τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία προκύπτει ότι, στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών, πριν από τις 29 Ιανουαρίου 2007, κατά κανόνα γινόταν αναφορά στην τελευταία διά των σημείων basic και basic AG, λαμβανομένου υπόψη ότι το αρκτικόλεξο AG είναι, κατά τα λοιπά, απλώς η σύντμηση της νομικής μορφής της γερμανικής ανώνυμης εταιρίας Aktiengesellschaft.

53 Συγκεκριμένα, στην ετήσια έκθεση πεπραγμένων της παρεμβαίνουσας για το έτος 2006 (βλ. ανωτέρω, σκέψη 7, τρίτη περίπτωση), η οποία απευθυνόταν τόσο στους μετόχους της όσο και στο ευρύ κοινό, επισημαίνεται, μεταξύ άλλων, σε μια σελίδα που αναφέρεται στο «ιστορικό των βιολογικών σουπερμάρκετ basic», ότι η παρεμβαίνουσα εταιρία ιδρύθηκε το 1997 και άνοιξε, στο Μόναχο, το 1998, το πρώτο βιολογικό σουπερμάρκετ της «basic» καθώς και, το 1999, το πρώτο μικρό εστιατόριό της «basic», που παρείχε υπηρεσίες παράθεσης γευμάτων. Από την ως άνω ετήσια έκθεση πεπραγμένων προκύπτει επίσης ότι ένα δεύτερο σουπερμάρκετ, το οποίο περιελάμβανε ένα μικρό εστιατόριο «basic» και ένα επιμέρους κατάστημα βιολογικών καλλυντικών και φαρμάκων «drugstore-bio», άνοιξε στο Μόναχο το 2000, και ότι η παρεμβαίνουσα μεταγενεστέρως συνέχισε την επέκταση της αλυσίδας των βιολογικών σουπερμάρκετ της «basic», τα οποία ανέρχονταν σε 21 σουπερμάρκετ, ευρισκόμενα σε διάφορα σημεία της γερμανικής επικράτειας, στο τέλος του έτους 2006. Εξάλλου, στην εν λόγω ετήσια έκθεση πεπραγμένων υπογραμμίζεται ότι στην basic αφιερώνεται ολοένα και αυξανόμενη προσοχή εκ μέρους των μέσων ενημέρωσης, λαμβανομένου υπόψη ότι ο έντυπος Τύπος της είχε αφιερώσει περίπου 250 άρθρα το 2006. Η εν λόγω ετήσια έκθεση πεπραγμένων περιέχει αρκετές άλλες αναφορές στην παρεμβαίνουσα υπό την ονομασία «basic» καθώς και στα βιολογικά σουπερμάρκετ «basic», καθένα από τα οποία προσδιορίζεται διά του όρου «basic» που παρατίθεται ακριβώς δίπλα από το όνομα της γερμανικής πόλης στην οποία είναι εγκατεστημένο (παραδείγματος χάρη «basic Augsburg City», «basic Berlin-Steglitz» και «basic Bonn, im Gangolf»).

54 Παρόμοιες διαπιστώσεις με αυτές που εκτέθηκαν στη σκέψη 53 ανωτέρω μπορούν να συναχθούν και από τις ετήσιες εκθέσεις πεπραγμένων της παρεμβαίνουσας για τα έτη 2004 και 2005 (βλ. ανωτέρω, σκέψη 7, τέταρτη και πέμπτη περίπτωση).

55 Όσον αφορά τις δύο επιστολές της Biogarten, εκ των οποίων η πρώτη έχει ως ημερομηνία την 21η Απριλίου 2006 και η δεύτερη έχει ως ημερομηνία τη 13η Δεκεμβρίου 2005 (βλ. ανωτέρω, σκέψη 7, έκτη και έβδομη περίπτωση), πρέπει να επισημανθεί ότι οι επιστολές αυτές απευθύνονται στην «basic AG» και καταδεικνύουν ότι η παρεμβαίνουσα πραγματοποίησε έναν ορισμένο κύκλο εργασιών διά της πωλήσεως, υπό το έμβλημα του συγκεκριμένου σημείου, βιολογικών ειδών διατροφής των οποίων προμηθεύτρια ήταν η Biogarten. Στην «basic AG» απευθύνονται επίσης, αυτή

τη φορά με τη διευκρίνιση «βιολογικό σουπερμάρκετ», το δελτίο παράδοσης και το τιμολόγιο που εκδόθηκαν από τη Nordlicht Naturkost και τα οποία έχουν ως ημερομηνία, αντιστοίχως, τη 15η Απριλίου 1999 και τη 13η Νοεμβρίου 2001 και αφορούν προμήθειες σε ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο, σε φρούτα και σε δημητριακά (βλ. ανωτέρω, σκέψη 7, όγδοη και ένατη περίπτωση).

56 Όσον αφορά τα στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις πωλήσεις τα οποία έχουν ως χρονολογία την 1η Δεκεμβρίου 2006 και δημοσιεύθηκαν από την προμηθεύτρια βιολογικών ειδών διατροφής Herrmannsdorfer Landwerkstätten Glonn (βλ. ανωτέρω, σκέψη 7, δέκατη περίπτωση), αυτά φέρουν τον τίτλο «408 *στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις θυγατρικές εταιρίες της basic» και παρέχουν ενδείξεις για τις ποσότητες των παραδόσεων και για τις τιμές πωλήσεως ορισμένων ειδών διατροφής σε διάφορα καταστήματα της παρεμβαίνουσας, που προσδιορίζονται διά του όρου «basic» ακολουθούμενου από έναν αριθμό που κυμαίνεται από το ένα μέχρι το δεκαέξι.

57 Εξάλλου, από τα διάφορα φυλλάδια εμπορικού περιεχομένου της παρεμβαίνουσας που καλύπτουν τα έτη 2003 έως 2006 (βλ. ανωτέρω, σκέψη 7, δέκατη τρίτη περίπτωση) προκύπτει ότι, στο πλαίσιο των εμπορικών ανακοινώσεών της προς τους καταναλωτές, η παρεμβαίνουσα αυτοπαρουσιάζεται σχεδόν πάντοτε χρησιμοποιώντας το σημείο basic.

58 Επιπλέον, επί του διπλώματος του «Επιχειρηματία της χρονιάς 2006» που τους απονεμήθηκε στις 21 Σεπτεμβρίου 2006 (βλ. ανωτέρω, σκέψη 7, δέκατη πέμπτη περίπτωση), τα δύο διευθυντικά στελέχη της παρεμβαίνουσας εμφαίνονται ως ανήκοντα στο δυναμικό της basic AG. Πρέπει, ακόμη, να προστεθεί ότι, στα πολυάριθμα αποκόμματα εφημερίδων και περιοδικών που καλύπτουν τα έτη 2003 έως 2006 (βλ. ανωτέρω, σκέψη 7, δέκατη έκτη περίπτωση), κατά κανόνα γίνεται αναφορά στην παρεμβαίνουσα διά των όρων «basic» ή «basic AG».

59 Τέλος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα διάφορα αυτά στοιχεία επιρρωννύουν επαρκώς κατά νόμον τις ενδείξεις που περιλαμβάνονται στην ένορκη βεβαίωση την οποία συνέταξε στις 19 Σεπτεμβρίου 2011 ένα μέλος του τμήματος μάρκετινγκ της παρεμβαίνουσας (βλ. ανωτέρω, σκέψη 7, ενδέκατη περίπτωση) και από την οποία προκύπτει ότι τα σημεία basic και basic AG είχαν χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών στη Γερμανία κατά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίδικου σήματος.

60 Αντιθέτως, κανένα από τα αποδεικτικά στοιχεία που εκτέθηκαν στη σκέψη 7 ανωτέρω δεν καταδεικνύει επαρκώς κατά νόμον ότι τα εν λόγω σημεία εξακολουθούσαν να χρησιμοποιούνται από την παρεμβαίνουσα κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας του επίδικου σήματος, ήτοι στις 26 Σεπτεμβρίου 2011, προς τον σκοπό του προσδιορισμού της παρεμβαίνουσας ως επιχειρήσεως που παρέχει υπηρεσίες λιανικής πώλησης ειδών διατροφής, ειδών καταστήματος καλλυντικών και φαρμάκων και άλλων προϊόντων γενικής κατανάλωσης καθώς και υπηρεσίες παράθεσης γευμάτων.

61 Ως εκ τούτου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι κανένα από τα αποδεικτικά στοιχεία που αποτέλεσαν αντικείμενο εξετάσεως στις σκέψεις 53 έως 58 ανωτέρω δεν αφορά τη μεταγενέστερη του έτους 2006 περίοδο ούτε, κατά μείζονα λόγο, το έτος 2011. Όσον αφορά το υλικό για την προώθηση πωλήσεων και το διαφημιστικό υλικό, για το οποίο γίνεται λόγος στη σκέψη 7, δέκατη τέταρτη περίπτωση, ανωτέρω, αρκεί να επισημανθεί ότι επί του εν λόγω υλικού δεν αναγράφεται καμία ημερομηνία.

62 Όσον αφορά την ένορκη βεβαίωση της 19ης Σεπτεμβρίου 2011, εξ αυτής προκύπτει ότι αυτή αποσκοπούσε προπάντων στο να τεκμηριωθεί η ύπαρξη χρήσεως, εκ μέρους της παρεμβαίνουσας, του σημείου basic στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών πριν από το έτος 2007.

63 Βεβαίως, η εν λόγω ένορκη βεβαίωση περιέχει επίσης ορισμένες ενδείξεις που μπορούν να συσχετισθούν με τα μεταγενέστερα του έτους 2006 έτη. Ειδικότερα, περιλαμβάνει έναν πίνακα που αποσαφηνίζει, για κάθε έτος της περιόδου 1998-2010, τον αριθμό των σουπερμάρκετ που αποτελούσαν αντικείμενο εκμεταλλεύσεως εκ μέρους της παρεμβαίνουσας στη Γερμανία και στην

Αυστρία υπό το έμβλημα του σημείου basic καθώς και έναν πίνακα που παραθέτει, για κάθε έτος της περιόδου 2001-2010, το ποσό των σχετιζομένων με το ίδιο σημείο διαφημιστικών εξόδων στα οποία φέρεται ότι υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα. Επιπλέον, στην εν λόγω ένορκη βεβαίωση επισυνάπτονται ορισμένοι πίνακες που συντάχθηκαν ως εσωτερικά έγγραφα από την παρεμβαίνουσα και στους οποίους εκτίθενται λεπτομερώς οι κύκλοι εργασιών που πραγματοποιήθηκαν, όπως υποστηρίζεται, από την «basic» μέχρι τον Ιούλιο του 2009, μέχρι τον Δεκέμβριο του 2010 και μέχρι τον Ιούνιο του 2011 (βλ. ανωτέρω, σκέψη 7, δωδέκατη περίπτωση).

64 Ωστόσο, η εν λόγω ένορκη βεβαίωση προέρχεται από ένα πρόσωπο το οποίο συνδέεται με επαγγελματική σχέση με την παρεμβαίνουσα. Επομένως, η εν λόγω ένορκη βεβαίωση δεν μπορεί να παρουσιάζει τον ίδιο αξιόπιστο και φερέγγυο χαρακτήρα με μια δήλωση προερχόμενη από τρίτον ή από ένα πρόσωπο που είναι ανεξάρτητο σε σχέση με την επίμαχη εταιρία. Η ένορκη βεβαίωση δεν είναι, αυτή καθαυτήν, επαρκής και αποτελεί μόνον μια ένδειξη που χρήζει επιβεβαιώσεως από άλλα αποδεικτικά στοιχεία [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 16ης Μαΐου 2013, Reber κατά ΓΕΕΑ – Klusmeier (Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM), T-530/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:250, σκέψη 36]. Πλην όμως, όσον αφορά τα μεταγενέστερα του 2006 έτη και, ειδικότερα, το έτος 2011, τέτοιου είδους αποδεικτικά στοιχεία ελλείπουν παντελώς εν προκειμένω. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι ενέχει πλάνη το επιχείρημα του EUIPO, το οποίο στηρίζεται σε παραπομπή στο σημείο 33 της προσβαλλομένης αποφάσεως και σύμφωνα με το οποίο οι περιλαμβανόμενες στην ένορκη βεβαίωση ενδείξεις σχετικά με την εξέλιξη του κύκλου εργασιών και σχετικά με τα διαφημιστικά έξοδα επιρρωννύονται από τις ετήσιες εκθέσεις πεπραγμένων της παρεμβαίνουσας, που έχουν εγκριθεί από εξωτερικούς λογιστές. Πράγματι, οι μόνες ετήσιες εκθέσεις πεπραγμένων που είχαν προσκομισθεί από την παρεμβαίνουσα σε παράρτημα της από 26 Σεπτεμβρίου 2011 αιτήσεώς της περί κηρύξεως ακυρότητας αφορούσαν τα έτη 2004, 2005 και 2006, ήτοι μια περίοδο που προηγείτο ευρύτατα της συγκεκριμένης ημερομηνίας.

65 Οι εκτυπώσεις στιγμιότυπου οθόνης που πραγματοποιήθηκαν στις 25 Ιουλίου 2011 από την ιστοσελίδα της παρεμβαίνουσας στο Διαδίκτυο δεν είναι, επίσης, επαρκείς ούτε συγκλίνουσες όσον αφορά τη χρήση των σημείων basic και basic AG κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας του επίδικου σήματος (βλ. ανωτέρω, σκέψη 7, πρώτη και δεύτερη περίπτωση). Συγκεκριμένα, όσον αφορά την πρώτη εκτύπωση στιγμιότυπου οθόνης, που περιλαμβάνει μια σχηματική παρουσίαση της παρεμβαίνουσας, εκ της εκτυπώσεως αυτής μπορεί, το πολύ, να συναχθεί ότι η παρεμβαίνουσα προσδιόριζε η ίδια την ονομασία της ως «basic AG» κατά την ημερομηνία της 1ης Ιουλίου 2011. Οι δύο ακόλουθες εκτυπώσεις στιγμιότυπου οθόνης, στις οποίες εμφαίνονται χάρτες που παραθέτουν την ακριβή τοποθεσία των σουπερμάρκετ που κατέχει η παρεμβαίνουσα στη Γερμανία και στην Αυστρία, ουδόλως καταδεικνύουν ότι τα τελευταία αυτά σουπερμάρκετ αποτέλεσαν αντικείμενο εκμεταλλεύσεως διά της χρήσεως των σημείων basic ή basic AG. Επιπλέον, οι χάρτες αυτοί χρονολογούνται από το 2010. Όσον αφορά την τελευταία εκτύπωση στιγμιότυπου οθόνης, οι ελάχιστες πληροφορίες που παρέχει σχετικά με την πώληση προϊόντων που φέρουν το σημείο basic στα σουπερμάρκετ της παρεμβαίνουσας χρονολογούνται, επίσης, από το 2010.

66 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα που προέβαλε η παρεμβαίνουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σύμφωνα με το οποίο τα αποκόμματα εφημερίδων και περιοδικών, των οποίων γίνεται μνεία στο σημείο 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως και τα οποία περιλαμβάνουν παραπομπές στο σημείο basic, χρονολογούνται, ιδίως, από την περίοδο από το 2006 έως το 2011, το εν λόγω επιχείρημα δεν μπορεί να ευδοκιμήσει. Πράγματι, ένα τέτοιο περιστατικό ουδόλως εμφαίνεται εντός της προσβαλλομένης αποφάσεως, ενώ αντιθέτως αναιρείται από το σημείο 5 της αποφάσεως αυτής, στο οποίο τονίζεται ρητώς ότι τα εν λόγω αποκόμματα εφημερίδων και περιοδικών χρονολογούνται από την περίοδο από το 2003 έως το 2006. Πλην όμως, μόνον τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία εκτέθηκαν στο εν λόγω σημείο 5 και τα οποία επανελήφθησαν στη σκέψη 7 ανωτέρω αποτέλεσαν το έρεισμα για την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τις δύο πρώτες προϋποθέσεις που εκτέθηκαν στη σκέψη 25 ανωτέρω (βλ. σκέψη 50 ανωτέρω).

67 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε να συναγάγει, επί τη βάσει μόνον των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων στήριξε την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι επληρούτο η προϋπόθεση σχετικά με την ύπαρξη χρήσεως των σημείων των οποίων έγινε επίκληση στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών. Δεδομένου ότι οι τέσσερις προϋποθέσεις που εκτίθενται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 είναι σωρευτικές, ο πρώτος λόγος πρέπει να γίνει δεκτός.

68 Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση των δύο άλλων λόγων.

Επί των δικαστικών εξόδων

69 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το EUIPO ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με αίτημά της. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν ζήτησε την καταδίκη της παρεμβαίνουσας στα δικαστικά έξοδα, ορίζεται απλώς ότι η παρεμβαίνουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 11ης Αυγούστου 2015 (υπόθεση R 2384/2013-1).

2) Το EUIPO φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Repsol YPF, SA.

3) Η Basic AG Lebensmittelhandel φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Collins Barents Passer

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Σεπτεμβρίου 2017.

(υπογραφές)